

РЕШЕНИЕ

№ 33900

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4772** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК във вр. с чл. 107, ал.4 от ДОПК във вр. с чл.4 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на В. Г. З. срещу Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № ДКС24-ГР94-481-5/06.01.2025г., издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи - К. село“ на дирекция „Общински приходи“ при СО, потвърден с Решение № СФД25-РД28-128/14.03.2025г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община (СО).

В жалбата са изложени оплаквания, че нито в АУЗД, нито в потвърждаващото го решение е отразено кои задължения и за кой период са погасени с плащанията, направени от жалбоподателя в периода 2019-2023г., за което са представени от него платежни нареждания. Жалбоподателят твърди, че няма непогасени задължения за недвижимия имот, находящ се в[жк], [жилищен адрес] ет.8 , като счита, че неправомерно са погасени с внесените от него суми задължения, които са погасени по давност. Сочи, че административният орган не е зачел изтекла погасителна давност за задължения за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ и такса за битови отпадъци /ТБО/ за периода преди 2014г. В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез адв. А. поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на дирекция „Общински приходи“ при СО, чрез процесуален представител юрк. В., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, установи следното:

Административното производство е образувано с Нареджане № ДКС24-ГР94-481 /2/11.12.2024г.,

издадено от А. И. С., орган по приходите от състава на длъжност старши инспектор в отдел „ОП – К. село“ на дирекция „Общински приходи“ при СО, издадено в изпълнение на указанията, дадени в Решение № СФД-РД-28-402/03.12.2024г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, с което е отменен АУЗД № 1014282-1/18.11.2024г.

Жалбоподателят е подал декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/28.01.2019 г. за притежаван от него недвижим имот, воден по партида № 7209Н84442, представляващ: Сграда: Жилище - Апартамент №26, находящ се в [населено място], район К. село,[жк][жилищен адрес].

С писмо изх. № ДКС24-ГР24-481/4/12.12.2024г. до В. З. е изпратено уведомление по чл.26, ал.1 АПК за образувано административно производство по чл.107,ал.3 ДОПК, както и за издаването на АУЗД на 10.01.2025г.

На 06.01.2025 г. А. И. С. - старши инспектор в отдел „ОП – К. село“ на дирекция „Общински приходи“ при СО, издал процесния АУЗД с рег. № ДКС24-ГР94-481-5/, с който са установени задължения общо в размер на 2 013.58 лв., за периода: 01.01.2019-31.12.2023 г., в т.ч. за ДНИ в размер на 653.26 лв. и лихви за просрочие за ДНИ в размер на 247.63 лв., и за ТБО в размер на 544.49 лв. и лихви за просрочие за ТБО в размер 198.30 лв.

Видно от обстоятелствената част на акта, задълженията за ДНИ и ТБО по години са: ДНИ е в размер на 150,29 лв. за всяка отделна година / 2019-2023г./, а за ТБО - 128,25лв. за година /2019-2023г./. В табличен вид в акта е посочено, че относно ДНИ само за 2019г. е внесена сума 98,76 лв., а за останалите години /2020, 2021, 2022 и 2023г./ е посочена внесена сума 0.00 лв. Аналогично, по отношение на ТБО е отразена внесена сума от 96,76 лв., а за останалите години е посочена внесена сума 0.00 лв. Установените за довносяне задължения са в размер на 2013.58 лв., от които за ДНИ и лихви – 900.89 лв. , а за ТБО и лихви – 742,79 лв.

АУЗД е връчен на 13.01.2025 г. с разписка лично на задълженото лице.

Срещу АУЗД е подадена жалба, с приложения доказателства – 5 банкови извлечения от ЦКБ АД за извършени преводи от В. Г. З., както следва:

- на 22.04.2019 г. превод на 271.03 лв. към Общинска банка с основание: 80600П-ВБ-4085.10, получател: [община] село, за период: 10.01.2019 г. - 31.12.2019г., за ДНИ по код 442100 сума в размер на 142.78 лв. и За ТБО по код 442400 сума в размер на 128.25 лв. за жк Бели брези [жилищен адрес];
- на 13.05.2020 г. превод на 271.03 лв. към Общинска банка, основание: 80600П-ВБ-6117.10, получател: [община] село, за период: 10.01.2020 г. - 31.12.2020 г., за ДНИ ПО код 442100 сума в размер на 142.78 лв. и за ТБО по код 442400 сума в размер на 128.25 лв.;
- на 28.04.2021 г. превод на 150.29 лв. към Общинска банка, основание: 03502П-АГ-9986.10, получател: [община] село, със съответния IBAN, за ДНИ с отстъпка, партида 7209Н8442 и основание: 03502П-АГ-9987.10, и за 128.25 лв. за ТБО по код 442400, за 7209Н84442;
- на 18.04.2022 г. превод на 271.02 лв. към Общинска банка, основание: 03502П-АД-1620.10, получател: [община] село, със съответния IBAN, за период: 10.01.2022- 31.12.2022 г. - за ДНИ по код 442100 сума в размер на 142.78 лв. и за ТБО ПО код 442400 сума в размер на 128.25 лв.;
- на 25.04.2023 г. превод за 271.03 лв. към Общинска банка с основание: референция 03502П-АД-3124.10 и получател: [община] село, за период: 10.01.2023-31.12.2023 г., За ДНИ по код 442100 сума в размер на 142.78 лв. и За ТБО по код 442400 сума в размер на 128.25 лв.

АУЗД е обжалван пред директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, който с Решение № СФД25-РД28-128/14.03.2025г. го е потвърдил изцяло, тъй като е приел жалбата за неоснователна .

Правни изводи

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от надлежна страна, след изчерпване на административния ред за оспорване.

По същество е основателна.

Съгласно чл. 4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В тези производства служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите (чл.4, ал.3 от ЗМДТ), а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощията на териториален директор на Националната агенция за приходите / ал.5 на чл.4 от с.з./. С оглед цитираната разпоредба оспореният АУЗД се явява издаден от компетентен орган и в необходимата писмена форма.

Чл.107, ал.3 от ДОПК предвижда издаването на АУЗД по искане на задълженото лице или служебно в три хипотези - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия.

В случая задълженото лице не е направило искане за издаване на акта, следователно АУЗД е издаден служебно, като от изложените мотиви става ясно, че е визирана хипотезата на неплатено в срок задължение и неизвършена ревизия /писмо рег. № ДКС24-ВК66-247/16.12.2024г. на началника на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ на дирекция „Общински приходи“ – СО/. Актът е издаден в предвидената от закона форма и е мотивиран - изложени са фактическите и правни основания, въз основа на които е формирано волеизявлението на органа по приходите.

Спазени са и административнопроизводствените правила. Съдът констатира, че органът по приходите е издал акта на 06.01.2025г., което е 4 дни преди определената в нареждането за образуване на производството и в уведомлението по чл.26, ал.1 АПК дата 10.01.2025г. Горното обаче не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като правото на защита на жалбоподателя не е нарушено, доколкото е съобразен даденият на лицето 14-дневен срок за представяне на доказателства, а и до първоначално посочената дата 10.01.2025г. не са постъпили нови доказателства и не са направени никакви процесуални или доказателствени искания.

АУЗД обаче е материално незаконосъобразен предвид следното:

Съгласно чл. 170, ал.1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

С процесния АУЗД са установени задължения за ДНИ и ТБО, както и лихви върху неплатените според органа по приходите задължения.

По делото няма спор, че жалбоподателят е задължено лице за ДНИ и ТБО върху процесния имот. Жалбоподателят не оспорва и размера на посочените в акта данък и такса битови отпадъци. Оспорва обаче констатацията, че задълженията не са своевременно заплатени.

От своя страна ответникът - директорът на дирекция „Общински приходи“ не отрича, а това се установява безспорно и от доказателствата по делото, че жалбоподателят е извършил преводи на суми, съответстващи на размера на задълженията за ДНИ и ТБО за съответните години, в срока за плащане, като част от тях са платени и в срока за плащане с отстъпка. Според решението на горестоящия орган обаче, постъпилите суми са отнесени за погасяване на по-стари задължения на лицето на основание чл.169,ал.3а от ДОПК. Съгласно посочената разпоредба, до заявяването им за принудително събиране задълженията за съответния вид, установявани от общините, се погасяват по реда на възникването им, а когато се отнасят за една и съща година, лицето има право да заяви кое от тях погасява.

В случая органът по приходите въобще не е отчетел и не е обсъдил в АУЗД извършените от жалбоподателя преводи на парични суми за ДНИ и ТБО, нито е посочил съществуването на неплатени в срок задължения за предходни периоди, съответно не се е позовал на разпоредбата на чл.169, ал.3а от ДОПК. Едва в решението на директора на дирекция „Общински приходи“ за пръв път се споменава, че преведените от жалбоподателя суми за ДНИ и ТБО за съответните години са били разнесени за погасяване на задължения за предходни години. От съдържащата се в решението таблица обаче, както и въобще от съдържанието на решението не става ясно нито какви са тези задължения /ДНИ, ТБО, лихви или други/, нито какъв е техният точен размер по вид и години, нито по какъв начин те са установени. Всъщност от таблицата е видно единствено, че суми от извършени плащания са били разнасяни за задължения от 2016, 2017 2018 и 2019г. В текста на решението в едно изречение е отбелязано, че от плащанията, направени от жалбоподателя съгласно представените от него платежни документи, са били погасявани негови по-стари по ред на възникване и дължимост задължения, но това изявление не е подкрепено с никакви конкретни данни и доказателства, поради което то остава изцяло декларативно. Съгласно чл.3, ал.2 ДОПК административните актове по този кодекс се основават на действителните факти от значение за случая. Предвид констатираната фактическа неяснота и доказателствен дефицит, които не са преодолен и в настоящото производство, следва да се приеме за неустановено и недоказано съществуването на по-стари задължения за ДНИ и ТБО за процесния имот, което означава, че няма основание за прилагането на чл.169, ал.3а от ДОПК. Това на свой ред налага извода, че с извършените от жалбоподателя преводи съгласно представените платежни нареждания са платени в срок задълженията за ДНИ и ТБ за всяка от процесните години, което означава, че неоснователно и незаконосъобразно са установени с АУЗД задълженията за главници и лихви за ДНИ и ТБО в посочените в акта размери.

Предвид изложеното, не са налице предпоставките за служебно издаване на акт в хипотезата на чл.107, ал.3, предл. последно от ДОПК и оспореният АУЗД № ДКС24-ГР94-481-5/06.01.2025г. следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Предвид изхода на делото следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски, за които е представен списък и доказателства за реално плащане, в общ размер на 310 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на В. Г. З. Акт за установяване на задължение по декларация № ДКС24-ГР94-481-5/06.01.2025г., издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи - К. село“ на дирекция „Общински приходи“ при Столичната община, потвърден с Решение № СФД25-РД28-128/14.03.2025г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

ОСЪЖДА Столичната община да заплати на В. Г. З. сума в размер на 310 лв. (триста и десет лева) разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

